ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ
Ἀριθμ. Πρωτ. 159 Ἐν Νικαίᾳ τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 2023

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Παρασκευῆς
ὑπ' ἀριθμ. 774

Α Λ Ε Ξ Ι Ο Σ
Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας
Πρός
τόν ἱερό κλῆρο καί τό φιλόχριστο λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν… Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν: Πάτερ, εἰς χεῖράς Σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου.
Τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν… τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον… καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν.»

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ πτώση τοῦ ἀνθρώπου, κατά τήν Μεγάλη Παρασκευή, θεωρεῖται μεγαλύτερη ἀπό τήν πρώτη πτώση μέσα στόν Παράδεισο. Τότε ὁ ἄνθρωπος ἀποστάτησε ἀπό τόν Θεό, νομίζοντας πώς θά γίνει, χωρίς κόπο, ἰσόθεος, ἀλλά σήμερα σταυρώνει τόν Θεό. Τά χέρια πού εὐλογοῦσαν καί ἔδιναν θεραπεία, τώρα δέχονται καρφιά. Τά πόδια πού ἔτρεχαν σέ κάθε ἀνάγκη, γιά νά στηρίξουν ταλαιπωρημένους τοῦ κόσμου, τώρα καρφώνονται στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ. Ἐκεῖνος πού θεράπευε λεπρούς, δέχεται ἤδη τήν ψυχική λέπρα καί ἀποδοκιμάζεται. Ὁ λεπρός ἀντιπροσφέρει τόν Σταυρό. Ὁ νεκρός πού ἀνασταίνεται, τώρα ἀντιπροσφέρει τάφο. Ἐκεῖνος πού ἄνοιγε τά μάτια τῶν τυφλῶν καταδικάζεται στό σκοτάδι τοῦ Ἅδη. Ὁ τυφλός, ἀνοίγει τά μάτια καί ἀντί εὐγνωμοσύνης ὑψώνει Σταυρό. Ἐκεῖνος πού ἀνάσταινε υἱούς καί θυγατέρες, τώρα θανατώνεται, χωρίς αἰτία. Ἐκεῖνος πού ἔδινε κουράγιο καί ἐλπίδα στούς ἀπελπισμένους τοῦ κόσμου, τώρα στερεῖται τήν ἐλπίδα, δεδομένου ὅτι μιά τέτοια προσδοκία δέν ἔχει ἰσχύ κάτω ἀπό τήν ταφόπλακα. Σέ Ἐκεῖνον πού δώρισε στήν ἀνθρωπότητα τήν αἰώνια ζωή καί τή δόξα τῆς Βασιλείας, ὁ κόσμος Τοῦ ἀντιπροσφέρει θάνατο.

Ἰδιαίτερη περίπτωση ὁ Ἰούδας. Ἦταν **τρία χρόνια κοντά στόν Χριστό καί διδάχτηκε νά μήν ἔχουμε πάνω μας οὔτε ἄργυρο οὔτε χρυσό**. Ἐκεῖνος ὁ ἴδιος τώρα ὁδηγεῖ τόν Μεγάλο Δάσκαλό του στόν θάνατο **ἀντί τριάκοντα ἀργυρίων**. Καί εἶναι ἰδιαίτερη ἡ περίπτωση, γιατί πολλοί "ἰοῦδες" καί τώρα ληστεύουν καί σκοτώνουν

συνανθρώπους τους, γιά ἐλάχιστα χρήματα. Καί στό ἐνδεχόμενο ἐρώτημα, *μήπως εἶμαι ἐγώ*, ἡ ἀπάντηση εἶναι δεδομένη. Εἴτε ἄμεσα εἴτε ἔμμεσα, ὅλοι συνευθυνόμαστε. Ἄνθρωποι πού σκοτώνουν τόν ἡλικιωμένο παππού καί τήν ἀνήμπορη γιαγιά εἶναι "Ἰούδες". Αὐτοί πού λαχταροῦν τά πλούτη καί βάζουν σκοπό τῆς ζωῆς τους τήν ἀπόκτηση ὑλικῶν μέσων, τόν Ἰούδα μιμοῦνται καί ἀπό ἐκεῖνον ἐμπνέονται.

Ὁ θάνατος εἶναι φοβερό μυστήριο. Πιό φοβερό ὅμως εἶναι νά **παραδίδουν οἱ ἄνθρωποι στόν θάνατο συνανθρώπους τους**. Πιό φοβερό εἶναι ὁ **πόλεμος** καί ἡ ἀπειλή πολέμου. Πάνω ἀπό ἕνα χρόνο στόν εὐρωπαϊκό χῶρο ἀθῶοι καί ἄμαχοι δολοφονοῦνται. Καί αὐτό εἶναι κάτι πού μᾶς κρατάει σέ ἀγωνία, ἐνῶ παράφρονες ἀπειλοῦν ἤ καί ἐπευλογοῦν τά ἀνομήματα. Αὐτοί πού βασάνισαν πρίν δύο χιλιάδες χρόνια τόν Θεό, ἐκεῖνοι πού Τόν ὁδήγησαν στόν Σταυρό καί στόν θάνατο, ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι βασανίζουν καί σκοτώνουν συνανθρώπους τους σέ ὅλο τόν κόσμο.

Οἱ ἀποσείοντες εὐθύνες, μιμοῦνται τόν Πιλᾶτο, μόνο πού τό νερό μπορεῖ νά ξεπλένει ῥύπους, ἀλλά ποτέ δέν καθαρίζει ἁμαρτίες καί δέν μειώνει τίς εὐθύνες. Ἡ ἐγκληματικότητα, πού παρατηρεῖται ἀκόμη καί σέ ἀνήλικους, προφανῶς καί δέν μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπό τήν εὐθύνη νά ἀφήσουμε τή διαπίστωση καί νά ἀγωνιστοῦμε γιά τή διόρθωση.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Στήν σημερινή τραγικότητα πλανᾶται καί παραμένει ἀναπάντητο τό ἐρώτημα: *«Λαέ μου, τί ἐποίησά σοι, καί τί μοι ἀνταπέδωκας;»*. Καί βέβαια, ἄς μήν προβάλλει κάποιος τήν ἔνσταση ὅτι δέν ἤμουν ἐκεῖ, δέν φταίω ἐγώ. Ἡ εὐθύνη καί τότε καί τώρα εἶναι συλλογική καί ἀναφέρεται σέ ὅλους μας. **Ἐμεῖς σταυρώσαμε τόν Χριστό! Καί συνεχίζουμε νά Τόν σταυρώνουμε** μέ τίς κακίες μας, μέ τήν πονηρή περιέργειά μας, μέ τίς ἀνέντιμες σχέσεις μας, μέ τήν ἀδιαφορία μας γιά τόν πόνο, τή στέρηση, τή θλίψη τοῦ ἄλλου.

Ἡ Μεγάλη Παρασκευή μᾶς συγκλονίζει ὅλους, γιά νά γίνουμε καλύτεροι ἄνθρωποι, γιά νά καλλιεργήσουμε τήν ὑπομονή, γιά νά διδαχτοῦμε ἀπό τήν πραότητα τοῦ Ἐσταυρωμένου, γιά νά ἀνεβοῦμε πνευματικά. Μᾶς ἀναμένει *«ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»* (Ἰω. 1, 29). Ἄς προσευχηθοῦμε μέ συντριβή καί σιωπή *«Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία, καί στήτω μετά φόβου καί τρόμου, καί μηδέν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γάρ Βασιλεύς τῶν Βασιλευόντων, καί Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καί δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς»*.

Καί ἄς ἑτοιμαστοῦμε νά μετάσχουμε στή χαρά τῆς Ἀναστάσεως.

Καλή Ἀνάσταση, ἀδελφοί μου

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Νικαίας Ἀ λ έ ξ ι ο ς